

عنوان مقاله:

تاثیر شاخص های سرمایه اجتماعی در بهبود مدیریت کلانشهر ها (نمونه موردی؛ بافت فرسوده کوی سجادیه منطقه 5 مشهد)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

الهام ضیایی - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام رضا(ع)

سارا کیانفر - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه بین المللی امام رضا(ع)

خلاصه مقاله:

مدیریت شهری الزاما عمودی و از بالا به پایین مشکلات زیادی را به بار خواهد آورد، که تنها راه رفع ومعضلات ناشی از آن مشارکت هر چه بیشتر آحاد مردم در تصمیم سازی ها و در واقع ارتقاء هر چه بیشتر سرمایه اجتماعی می باشد. هدف این تحقیق، ضمن بسط مفهوم حکمروایی خوب شهری، بررسی تاثیر شاخص های مشارکت اجتماعی بر روی حکمروایی خوب شهری و ارتقا بافت های فرسوده می باشد. این پژوهش از بعد هدف، کاربردی و روش آن نیز اکتشافی-توصیفی است. همچنین برای گردآوری اطلاعات از دو روش کتابخانه ای در زمینه ادبیات، سوابق و موضوع تحقیق و روش میدانی برای جمع آوری اطلاعات جهت آزمون فرضیات بهره گرفته می شود. ابزار اندازه گیری تحقیق، پرسشنامه میباشد. ضمن اینکه دراین تحقیق با استفاده از روشهای آماری واستفاده از نرم افزارهایی همچون اکسل ، SPSS نسبت به تجزیه وتحلیل داده ها ونتایج حاصله اقدام گردیده است. برای سهولت امر نمونه گیری ، از روش نمونه گیری خوشه ای مرحله ای استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق برابر 168000 نفر و حجم نمونه تحقیق نیز برابر با 314 نفر از شهروندان منطقه پنج می باشد. از نتایج تحلیل آماری Tمشخص گردید که شاخص اولویت دادن نیازهای مردمی در تصویب طرح های شهرداری منطقه 5 از شرایط مناسب تری نسبت به سایر شاخص ها برخوردار است. همچنین شاخص های آگاهی مردم از طرح های شهرداری منطقه 5 و فراهم نودن فرصت برای مشارکت های عمومی در رتبه های بعدی قرار دارند. همچنین وضعیت مشارکت جو بودن منطقه 5 در ضعیف ترین سطح بین سایر شاخص ها می باشد

کلمات کلیدی:

حکمروایی خوب شهری ،بافت فرسوده ، مشارکت اجتماعی ، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806397>

